

[Socialministeren.]

ninger mellem de forskellige Lande, thi vi har jo ikke den Stilling, som Sverige har, eller rettere Sverige har ikke den Stilling, som vi har; det har ikke en saa udbredt og saa udmærket Sygeforsikring, som vi har her i Landet. Det er, fordi vi har den, at jeg vil bygge paa den og ikke kan lære af Sverige i dette Forhold.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kan jo ikke bestige denne Talerstol, uden at han skal beskæftige sig med mine Fornemmelser over Oppositionens Forhold til mig. Jeg har tre Gange sagt, at jeg betragter mig ikke som nogen forfulgt Uskyldighed; jeg er ikke i mindste Maade blevet forfulgt, tværtimod. Jeg anerkender fuldt ud, at man overfor mig personligt har vist den største Hensyntagen. Det ærede Medlem forklarede i øvrigt i Aftes tilsyneladende, at han fortød, at han havde vist saa megen Hensynsfuldhed, som han havde.

Jeg har slet ikke talt om det Spørgsmaal, jeg har kun talt om Sagen, og det skal jeg ikke fordybe mig i udover, at jeg skal sige, at naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller paastaar, at jeg ved Udarbejdelsen af dette Forslag ikke alene kan sige, at jeg er optraadt som sagkyndig og Socialpolitiker, men at jeg ogsaa fortjener rosende Omtale som socialdemokratisk Politiker, saa vil jeg dertil svare, at det manglede sandelig da bare, at jeg ikke ogsaa, naar jeg tog Hensyn til samtlige Partier, skulde tage skyldigt Hensyn til selve det Parti, som jeg selv tilhører, og som har sat mig paa denne Plads. Men jeg har ikke taget Hensyn til specielle socialdemokratiske Opfattelser i denne Henseende af en Art, som ikke enhver fra anden Side vil kunne tiltræde efter min Opfattelse, hvis han blot har den tilstrækkelige sociale Interesse og Forstaaelse af de Spørgsmaal, det drejer sig om.

Jeg vil gerne slutte med overfor det ærede Medlem Hr. Christmas Møller at sige, at jeg ikke protesterede imod, at det konservative Folkeparti, forinden de eventuelt vilde være med til at gennemføre dette Forslag, ønskede at se endogsaa Enkelthederne i Forslaget om offentlig Forsorg; det protesterede jeg ikke imod. Hvad jeg protesterede imod i Gaar, var, at den ærede Ordfører fremstillede det, som om det kun var vage Antydninger, man havde faaet med Hensyn til den øvrige Ordning af Sociallovgivningen. Det kan jeg ikke give ham Ret i. Jeg synes, det ærede Medlem med hans Kendskab i øvrigt til, hvad man kunde vente paa dette Omraade, maa ind-

rømme, at det er meget omfattende Udtalelser, jeg har fremsat, selv om man selvfølgelig ikke i Detailler kan gøre Rede for et Forslag, som ikke endnu er udarbejdet.

Men for at alt ogsaa fra min Side skal ende i største Forsoning, vil jeg sige til den ærede Ordfører Hr. Christmas Møller, at han efter sine sidste Taler har god Udsigt til at avancere til tredje Styrmænd.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hendriksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hendriksen: Det, jeg har ønsket at understrege med Hensyn til Forholdene i Sverige, er, at Forsorgen for de gamle i Sverige hviler paa Pensionsordningen af 30. Juni 1913, og jeg har paapeget, at man fra ingen Side i Sverige ønsker at gaa bort fra denne Ordning. Den svenske Sparekommission, der beskæftigede sig med dette Spørgsmaal, og i hvilken bl. a. sad en fremragende svensk Socialdemokrat, Generaldirektør Örne, gik ind for Pensionsordningen. Man ønskede den underbygget og udbygget i højere Grad, end Tilfældet var i Øjeblikket, men man ønskede ikke fra nogen Side i Sverige at gaa væk fra den Ordning, der i Øjeblikket er gældende.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Holger Larsen: Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen kredser bestandig om 5 pCt.-Penge, og det forstaar jeg, for det er i Virkeligheden et meget stort Beløb, som her stilles til Kommunernes Raadighed til at gøre godt med. Det ærede Medlem befrygter, at Kommunerne ikke vil yde disse Penge. Jeg har den modsatte Opfattelse; men jeg erkender, at en Statistik har vist, at netop nede i den Egn, som det ærede Medlem repræsenterer, Sønderjylland, er man meget varsom med at bruge disse Penge. Derfor erkender jeg ogsaa, at det ærede Medlem kan have nogen Grund til Frygt. Men saa meget mere Grund er der til at takke den højtærede Socialminister, fordi han paa den Opfordring, jeg rettede til ham under min første Tale om at sørge for, at samtlige Invalidere var sikret, saaledes at deres Rente ikke gik nedad, har lovet at komme med et Ændringsforslag i saa Henseende. Dermed kan, mener jeg, det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen være tilfredsstillet, thi saa vil endogsaa de sønderjydske Kommuner komme til at yde Beløbet.